

# Viața

## Sfinților Cuvioși Simeon și Teodor de la Mega Spileo

Cei doi cuvioși, Simeon și Teodor, au fost frați după trup, născuți în Tesalonic la începutul veacului al IV-lea. Proveniți dintr-o familie cucernică și educată, tinerii au învățat teologia, filosofia, retorica și poezia. Insuflați de nevoințele pustiei, care înflorea la acea vreme, ei au îmbrățișat monahismul și au viețuit pe rând în Muntele Olimp, Muntele Ossa și Muntele Pelion. Mai pe urmă au călătorit în Țara Sfântă și pe Muntele Sinai. La întoarcerea din Sinai, au fost sfințiți preoți de către Episcopul Maxim al Ierusalimului. Pe când se aflau încă în Ierusalim, cei doi tineri monahi au avut același vis în care Maica Domnului, însoțită de Sfinții Apostoli Pavel, Andrei și Luca, le-a poruncit să meargă în Ahaia pentru a găsi o icoană de-a ei sculptată acolo de Sfântul Luca. Primind binecuvântarea episcopului, ei au pornit spre coasta nord-estică a Peloponezului, creștinată de aceiași trei ucenici propovăduitori ai Evangheliei: Sfântul Pavel în

Corint, Sfântul Andrei în Patras și Sfântul Luca în ținuturile din afară ale Ahaiei.

Sosind în Ahaia, Cuvioșii Simeon și Teodor s-au rugat iarăși pentru călăuzire și în noaptea aceea au avut un alt vis în care li se spunea să meargă la râul Bouras, aflat la două ore distanță, unde vor afla o păstoriță cucernică, Eufrosina, care îi va duce la icoană. A doua zi dimineață, pe când se apropiau de locul căutat, au găsit-o pe păstoriță așteptându-i.

Ea le-a dat binețe și i-a chemat pe nume.

Înfricoșați de părelnica ei vedere cu duhul, părinții au șovăit să se apropie, dar văzând îndoiala lor, Eufrosina a chemat numele Maicii Domnului și lovind cu toiagul stânca pe care stătea, din ea a țâșnit un izvor cu apă limpede și dulce. Acest izvor dăinuie până astăzi și poartă numele Eufrosinei.

După ce Eufrosina a povestit cum a descoperit icoana Maicii Domnului, monahii s-au suit până la peșteră și au aflat totul așa cum spusese Eufrosina. Ei au coborât icoana cu evlavie, au scos-o afară și s-au întors să curețe peștera. După ce au aprins focul ca să ardă tufărișul și mizeriile, au așteptat afară ca să se stingă flăcările. Deodată, un șarpe uriaș, alungat de fum, a ieșit târându-se din peșteră ca și cum ar fi avut aripi. Pe când monahii și Eufrosina se dădeau la o parte din calea

lui, un fulger luminos ieșit din icoană l-a ținut la pământ. Ei s-au întors în peșteră și au găsit o masă unde, potrivit tradiției mănăstirii, Evanghelistul Luca slujea Liturghia și scria Sfânta Evanghelie. Mai târziu au lărgit peștera și au ridicat acolo un mic paraclis și câteva chilii împrejurul lui. Mănăstirea ctitorită de Sfinții Simeon și Teodor a luat numele de Mega Spileo (Marea Peșteră), de la locul unde a fost aflată icoana Maicii Domnului.

Vestea despre aflarea icoanei s-a răspândit cu iuțeală în tot Peloponezul și mulți credincioși au venit să se închine icoanei prin care Dumnezeu săvârșea multe minuni. În jurul lor s-au adunat și alți monahi, iar părinții Simeon și Teodor au început să străbată tot Peloponezul, propovăduind și chemându-i pe oameni să se întoarcă la creștinism. Izgoniți pentru scurt timp din acest ținut în vremea împăratului Iulian Apostatul, ei s-au întors curând după moartea lui și amândoi monahii s-au săvârșit la Mega Spileo.

Prăznuirea lor se face în fiecare an la 18 octombrie.